

Betta channoides - Kígyófejű harcoshal

ELSŐ LEÍRÓJA:	Kottelat & Ng, 1994
CSALÁD:	Osphronemidae
MÉRET:	5 cm
C°:	24-27
pH°:	5,5-7
Nk°:	0-8
HELYIGÉNY:	55 liter
VISELKEDÉS:	aránylag nyugodt
TÁPLÁLÉK:	ragadozó
TARTÓZKODIK?	alsó-középső szint
ÉLETTARTAM:	3-4 év
TERM.VÉD.:	sebezhető

Betta channoides
Kígyófejű harcoshal
(Kottelat & Ng, 1994)

TOVÁBBI KÉPEK:

TÉRKÉP (MAP); ELTERJEDÉSI TERÜLETE:

Betta channoides – Kígyófejű harcoshal elterjedési területe (Map)

Kizárólag Borneó szigetén honos, a kelet-kalimantani Mahakam folyó vízbázisában. Savanyú, feketevizű folyók lakója.

KÜLALAK ÉS JELLEGZETESSÉGEK LEÍRÁSA:

Nyúlánk, karcsú, és viszonylag nagy fejjel és szájjal rendelkező harcoshalfaj. Tudományos nevében a "channoides" szó a kígyófejű halakra utal (*Channa sp.*), rámutatva e *Betta* faj lapos, megnyúlt fejformájára. Testének színezete gyönyörű skarlátvörös, háta barnás. Hasúszói, farok alatti úszói és farkúszója fehérrel szegélyezett, majd ezt egy vastag fekete sáv követi, s végezetül az úszók alapja a test vörös színét mutatja. Ez alól kivétel a hátúszó, mely szinte teljes terjedelmében skarlátvörös, legfeljebb

az úszósugarak csúcsa lehet kissé fehéres. A fej szintén vörös színezetű, számottevő rajta a kopoltyúfedő fekete színe, mely továbbterjed egészen a mellúszó alapjáig (maga az úszó viszont teljesen színtelen).

Rendkívül hasonlít a fehérszegélyes harcoshalra (*Betta albimarginata*), a fő különbséget hátúszójukon kell keresni, ugyanis a *B. albimarginata* hátúszója is vastag fehér, majd fekete sávval szegélyezett.

TARTÁSA ÉS TENYÉSZTÉSE:

Rendkívül dekoratív, színpompás vadbetta-faj. Az ún. „*Albimarginata*-csoport” tagja, rajta kívül kizárólag a névadó, hasonló megjelenésű *Betta albimarginata* tartozik ide. Vadonbéli állományait az IUCN még nem sorolta be, viszont elsősorban Anton Lambojnak, a labirintkopoltyús fajok szakértőjének köszönhetően a CARES program sérülékeny fajként listázza, ugyanis természetes populációi már fenyegetettek. Legtöbb rokonához hasonlóan Magyarországon csak elvétve beszerezhető.

Kezdők számára nem ajánlott, gyakorlott akvaristáknak való faj, bár rokonsági körén belül egész jól lehet a fajjal boldogulni. Borneóról származik, ahol igen lágy, feketevízű patakok lakója. A sekély vizeket kedveli elsősorban. Sok rokonával ellentétben e faj még a semleges (esetenként nagyon gyengén lúgos), kb. 7-7,5 pH-jú vízben is viszonylag jól érzi magát, akár szaporodhat is (az ivadékoknak viszont okvetlenül savas víz kell a fejlődéshez). Különböző borneói expedíciókon kifejezetten magas vaskoncentrációt mértek e harcoshalak élőhelyén (leginkább vas-hidroxidot találtak), s akváriumai megfigyelések alapján is megállapították, hogy a kígyófejű harcoshal optimális tartásához és tenyésztéséhez magas vasion-koncentrációt kell a tartóvízben biztosítani (ezt legegyszerűbb kifejezetten vaspótlásra szánt növénytápanyagokkal megvalósítani). Tartása során érdemes a kémhatást pH 6 körül tartani, a hőmérséklet legyen 26 °C.

Ami a víz keménységét illeti, igyekezzünk amennyire csak lehet, lágyítani a vizet, nyugodtan menjünk le akár 4-6 nk-ig is. A részleges vízcserét végezhetjük ioncserélt- vagy desztillált vízzel is. A kémhatás stabilizálásában segítséget játszik a tőzegkivonat, ami egyúttal gondoskodik a víz sötétítéséről is, halaink ugyanis sötétbarna, fekete vizek lakói. E célból égertobozt is szórhatunk az akváriumba.

A medence legyen dúsan teleültetett, célszerű jávai mohát, vízikely-fajokat választani. Használhatunk úszónövényeket is árnyékoló hatásuk végett. Élethű környezetet varázsolhatunk halainknak, ha az aljzatot dúsan teleszórjuk falevelekkel, a Tebang-levél különösen ajánlott. Színezetük alkalmazkodott a levelek közti rejtőzködéshez, és további előnyös hatása a faleveleknek, hogy cersavtartalmukkal tovább savanyítják a vizet. A tenyésztők gyakran nem használnak aljzatot a vadbetták medencéiben a könnyebb takaríthatóság végett. Nincs szükségük túl nagy akváriumra, 40-50 liter körül már tartható pár példánya! Tágasabb férőhelyen (és búvóhelyek jelenléte mellett) több hím is gond nélkül együtt tartható, közel sem

olyan agresszívek egymás között, mint a közismert sziámi harcoshal hímjei. A kígyófejű harcoshalak elsősorban a talaj közelében mozognak, így remek búvóhely lehet számukra egy fél kókuszdióhéj vagy egy törött virágcserep. Legjobban egyfajos módon tarthatóak, maximum néhány kistermetű razbóra, kisebb danió kerülhet mellé, melyek nem nyomják el halainkat táplálékszerzés közben. Talaj közeli társhalakat nem érdemes választani!

Etetésük lehet problémásabb, leginkább élő zooplanktonon tarthatóak, mikroragadozók. Kapjanak rendszeresen vízíbolhát, artémiát, kandicsrákot, és hetente 2-3 alkalommal némi szúnyoglárvát, mosott tubifexet, ritkán grindált. Az utóbbi, magas fehérje- és zsírtartalmú táplálékok megterhelik halaink érzékeny bélrendszerét, s mivel általában mohón és sokat felfalnak belőlük, ez akár még végzetes is lehet számukra. Műleségekre gyakran nem szoktathatók rá, de ha még el is fogyasztják, az élő vagy fagyasztott planktonikus szervezeteknek kell, hogy az étrend alapját képezzék, máskülönben halaink veszítenek vitalitásukból és a szaporításuk (melynek a megfelelő táplálás az egyik legfőbb alapfeltétele) is kérdéses marad.

Az ivarok könnyedén felismerhetőek, ugyanis a nőstények messze nem olyan szín pompásak, mint a hím példányok. Szájköltő faj, az ikrákat a hím a szájában őrzi és forgatja, mindaddig, míg önálló táplálkozásra képes ivadékok úsznak el tőle. A párzás a harcoshalaknál szokott módon zajlik, a hím kipréseli a nőstényből az ikrákat majd egyből megtermékenyíti azokat. A termékeny ikrákat elkezdi a szájába szedni, s mindaddig beszünteti a táplálkozást, míg az utódok ki nem kelnek. Ez jellemzően 10-20 napig tarthat. Általában nem produktívak, néhány tucat kishal már igen jó eredménynek számít! A szülők nem bántják kicsinyeiket, így együtt maradhatnak, de a hímeket különválasztva is viszonylag eredményesek lehetünk. A tenyésztés legkritikusabb időszaka a szájköltés, ekkor a hímnek maximális nyugalomra van szüksége.

A kikelő kishalak frissen kelt artémiával indíthatóak, viszont a jó kelési eredmény, illetve a porontyok életben maradásának és fejlődésének feltétele a lágy és savas, valamint oldott vasionokban gazdag víz! Bevett tenyésztői szokás, hogy több hímeket tartanak, mint nőstényt, és cserélgetik őket, így amíg az egyik hím példány el van foglalva az ikrák keltetésével, addig a másik hímekkel pároztatható a nőstény, így még nagyobb ivadékmennyiség érhető el. Ha a halak összeszoknak és már volt sikeres szaporulat tőlük, akkor általában még jó ideig jól tenyészthetőek maradnak.

EGYÉB ELNEVEZÉSEK:

syn: -.

Eng: Snakehead betta.

Egyéb köznevei: Käärmeenpäätäisteliija, Blausaum-feuerroter Zwerbmaulbrüter, Schlangenkopf-Kampffisch.

KATEGÓRIÁK:

[Akváriumi halak](#), [Labirintkopoltyús halak](#)

KULCSSZAVAK:

[1910](#), [Labirintkopoltyús halak](#), [Osphronemidae](#), [Betta akarensis](#), [Feketecsíkos harcoshal](#), [Akváriumi halak](#), [akvarisztika](#), [Regan](#)

JELLEMZŐK:

[átlagos élethossza 3-6 év](#), [Nagy-Szunda-szk](#), [kissé agresszív viselkedés](#), [lassú mozgású](#), [bújós](#), [igenlággyvízi \(0-5°Nk\)](#), [sűrű növényzetigényű](#), [lággyvízi \(5-10 Nk°\)](#), [nagymeretű 10-20 cm](#), [közepes hőigényű \(20-25°C\)](#), [ragadozó](#), [közepesmeretű akvárium \(50-100 literig\)](#), [barna vízi](#), [Ázsia](#), [Dél-Ázsia](#), [fésavas \(6-6.5 pH\)](#), [Indonézia](#), [hőigényes \(25-30 °C\)](#), [Borneó](#), [savas \(6pH alatt\)](#), [lassan mozgó vízi](#), [fekete vízi](#), [alsó szint](#).

FELHASZNÁLT IRODALOM, FORRÁSOK:

- Horst Linke: **Labyrinthfische**
- <http://www.akvariummagazin.hu/index.php/cikkek/blogok-latogatoi-cikkek/132-ugrosaska/327-a-betta-albimarginata-formacsoport>

Írta: Liziczai Márk

Katalógusba került: 2012-06-27 09:01:17

Legutolsó frissítés: 2018-08-28 14:02:27

Katalógus ID: 4383

Oldal linkje: <https://akvaristalexikon.hu/akvariumi-halak/labirintkopoltyus-halak/betta-channoides.html>

© Akvarista Lexikon - Minden jog fenntartva